

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 23.

Tolvte Session.

Sde Møde.

Torsdagen den 11te October Kl. 1.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren ad interim (fortsat): Dersom man vægrer sig ved at give denne Forklaring, som vil være nødvendig for at kunne motivere Kjendelsen, vil Rigningscommissionen ikke see sig istand dertil; det forekommer mig imidlertid at være indlysende af sig selv, at det, da Rigningscommissionens Kjendelse kan være Gjenstand for Indankning til Overligningscommissionen, i Reglen vil være nyttigt, at den er forsynet med Grunde, og at det derfor maa ligge i de Vedkommendes egen Interesse at gjøre den det muligt at meddele saadanne. — Der er flere Medlemmer, der have følt Betænkelse ved Bestemmelsen i § 17, hvorefter Overligningscommissionen kan, naar den dertil finder Anledning, lade Vedkommende bekræfte en af ham afgiven Erklærings Rigtighed med sin Ced. Jeg skjønner ikke, at der er Anledning til at forandre denne Bestemmelse, eller at der i saa Henseende er Grund til at have nogen Betænkelse. Jeg skal her aldeles i Forbigaaende tilføie, at efter min Opfattelse er det vistnok aldeles vrangt, naar man troer, at det skulde være nødvendigt at give særlige Regler for at gjøre Egen bindende for dem, der bekjende sig til den mosaiske Tro. Efter den bestaaende Lovgivning er det rigtignok Tilfældet nu, at der ved Edsaflæggelsen følges særlige Regler for dem, men jeg maa tilstaae, at jeg ikke vil ansee det fornødent at bibeholde

dem i dette Tilfælde. Der er i de holdte Foredrag, med Hensyn til hele Opfattelsen af Lovudkastet, nogen Skjævhed, som nu og da er kommen frem; der finder en Forverling Sted med Lovudkastets System og de Systemer, som man har fulgt andre Steder. Der er saaledes ikke her i dette Lovudkast forekrevet Selvangivelse under Eeds Tilbud. Paa de Steder, hvor Indkomstskatten hviler paa Grundlaget af Selvangivelse under Eeds Tilbud eller under Bekræftelse af Ced, er det, at den giver Anledning til Meened; men det er ikke Tilfældet her. Dette Lovudkast gaaer ikke ud fra Selvangivelse som noget absolut Nødvendigt, det gaaer kun ud derfra som et Tilbud til de Vedkommende om at kunne bruge den, hvis de ville; forøvrigt gjøres Rigningscommissionens Skjøn til en Forskrift og et nødvendigt Grundlag. Jeg troer, at den ærede sidste Taler forlangte atfor mange Detailbestemmelser, og det forekom mig, at han var, om jeg maa bruge det Udtryk, for casuistisk. Det ærede Medlem siger nemlig med Hensyn til den Bestemmelse i § 12, at Rigningscommissionen kan, naar den anseer det fornødent, forlange, at Vedkommende møder for den og afgiver fuldstændig og uforbeholden Forklaring om sin Formuestilstand; men naar den Paagjældende nu er syg eller nogle og fireindstyve Aar gammel, hvad saa? I saa Henseende skal jeg bemærke, at det ikke i Lovudkastet udtrykkelig er sagt, at det er nødvendigt — der staaer kun, at det beroer paa Rigningscommissionen, hvorvidt den anseer det for nødvendigt, at Vedkommende møder; men naar Commissionen kan bestemme, at Vedkommende kan blive reent